

Convidaries a sopar els veïns de dalt?

TEATRE. Aquest cap de setmana, el Teatre Kursaal de Manresa ha iniciat la primera obra del nou TOC amb l'obra "**Els veïns de dalt**", escrita i dirigida per **Cesc Gay**.
Després que uns nous veïns arribessin al pis de dalt del bloc on vivia Cesc Gay, i amb poc temps, el director explica que va començar a sentir sorolls estranys a qualsevol hora del dia, combinats amb una gran varietat d'esbufecs i gemecs. Aquest petit fet va portar que el director i guionista català abandonés el cinema i es passés a escriure la seva primera obra de teatre: "Els veïns de dalt".

En aquesta comèdia tot sembla fet a mida pels quatre actors de l'obra (**Pere Arquillué** , **Àgata Roca** , **Jordi Rico** i **Nora Navas**). Des del primer moment, el públic percep una bona dosi d'espontaneïtat en la interpretació, d'interpretar cadascú el seu personatge amb la personalitat que cada actor porta treballada durant la seva llarga trajectòria professional.

Foto: www.elsveinsdedalt.com

El títol de l'obra sembla prou evident: hi ha veïns de dalt. Uns veïns particulars. Els veïns són una parella que han estat convidats pels nous veïns del pis de sota a sopar per ensenyar-los al piset, puix que quan van arribar a casa els van ajudar a instal·lar-se i acomodar-se al nou bloc. A dalt, hi viuen la Laura i en Salva (Nora Navas i Jordi Rico); la Laura és psicòloga i ell és bomber. A baix, hi viuen l'Anna (Àgata Roca) i el Juli (Pere Arquillué). Ella té una botiga i en Juli és professor de música al Conservatori, però té un piano a casa... I qui sap si té el piano per una frustració de no haver aconseguit triomfar com a músic?

Un cop situat el context i els espectadors saben que al Juli no li fa gaire gràcia saber que l'Anna hagi convidat a sopar els veïns de dalt i que, si acaben venint a sopar, tot servirà perquè en Juli acabi retraient l'escàndol que fan els dos quan és de nit i l'amor que campa al seu aire. Davant d'aquest context, tot fa endevinar que la vetllada no serà gaire tranquil·la... I és que durant vuitanta minuts, els espectadors van ser còmplices de què passa amb les rialles de cada rèplica, de cada frase, de cada expressió o de cada tret de cinisme.

Un escenari senzill: en primer pla un saló-menjador, prestatgeries d'estris d'una típica cuina americana. En el segon espai de la casa hi ha una paret plena de prestatgeries amb llibres; i al fons un passadís amb un mirall que sembla donar més amplitud al decorat i que, alhora, serveix per conduir a les habitacions interiors del pis. Un decorat que defuig les portes habituals de la típica comèdia d'embolics i que s'acaba convertint en una mena de 3 dimensions a la vista dels espectadors.

Els diàlegs de la comèdia dominen tota l'acció. És una obra en què el llenguatge no admet segones interpretacions i, tot i que hi ha un excés de broma fàcil, fa que l'espectador l'entengui per la seva quotidianitat, frescor i reflex d'un vocabulari urbà i contemporani al cent per cent. Tot i això també cal dir que hi ha pauses, silencis i molta ironia sobretot entre la parella del Juli i l'Anna (Pere Arquillué i Àgata Roca). Final tràgic o final feliç? En tot cas, la fugida dels dos protagonistes pel passadís del fons fa pensar que tot seguirà com fins ara, oblidant aquell divendres a la nit i el sopar amb els veïns de dalt.

Foto: www.elsveinsdedalt.com